

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

«Ἐκκλησιαστικὸς Σύνδεσμος Ὁρθοδόξων Λαϊκῶν»
Σύναξις Α' - Ἰδρυτικὴ

13/26.11.2011, Ἀχαρναὶ Ἀττικῆς

Εἰσαγωγικὲς Σκέψεις

Κοινωνία Ἀγάπης καὶ Εὐγνωμοσύνης
Ἀπὸ τὸ «ἐγὼ» στὸ «ἐμεῖς»

*Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·*

Ὅς **καλωσορίζουμε** στὴν ἀπόψινὴ μας Σύναξι μὲ ἐγκαρδιότητα, μὲ ἱερά συγκίνησι καὶ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη!

Σᾶς μεταφέρουμε ἐκ μέρους τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας, ὡς καὶ τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, τὸν ἀσπασμὸ τῆς Εἰρήνης, τοῦ Φωτός, τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς Ἐνότητος ἐν Χριστῷ!

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν! Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ Θεὸς Παράκλητος μᾶς συνήγαγε ἀπόψε γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὴν Ἐνότητά μας καὶ τὴν αἴσθησι ὅτι ἀποτελοῦμε μία Οἰκογένεια μὲ κέντρο τὸν Χριστό, μία *Κοινωνία Ἀγάπης καὶ Εὐγνωμοσύνης*.

Θὰ ἔπρεπε ἡ Σύναξις μας αὐτὴ νὰ θεμελιωθῇ καὶ οἰκοδομηθῇ λειτουργικά, νὰ προηγηθῇ δηλαδὴ μία Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία θὰ βιώναμε τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνώσεώς μας ἐν τῷ Σώματι καὶ τῷ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ μας· τοῦτο ὅμως δὲν ἦταν δυνατόν, λόγῳ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐνασχολήσεων τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τοὺς παρόντας κατὰ τὶς πρωῖνές ὥρες.

Ἐν τούτοις, τὸ πρωῖ ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ

μεγάλου Πατρὸς καὶ Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, οἱ πρεσβεῖες τοῦ Ὁποίου νὰ μᾶς ἐνισχύσουν καὶ ὀδηγήσουν καὶ προστατεύσουν στὴν Σύναξί μας.

* * *

Εἶχε προηγηθῆ, πρὶν ἀπὸ δύο περίπου ἑβδομάδες, ἡ *Κληρικολαϊκὴ Σύναξις* τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἡ ὁποία ἀπέδωσε, χάριτι Θεοῦ, πλουσίους πνευματικούς καρπούς.

Στὴν προοπτικὴ ἐκείνης τῆς Συνάξεως ἔχουμε συναχθῆ ἀπόψε, μὲ τὴν αἴσθησι ὅτι ἐλέω Θεοῦ εἴμεθα φορεῖς μιᾶς *βαρυστάτης Κληρονομιάς*, τὴν Ὁποία ἔχουμε χρέος καὶ μεγάλη εὐθύνη ὄχι ἀπλῶς καὶ μόνο νὰ διατηρήσουμε, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν μεταλαμπαδεύσουμε σὲ ἓνα ἱστορικὸ περιβάλλον πλῆρες συγχύσεως καὶ ἀβεβαιότητος.

Ἡ σημερινὴ μας Σύναξις μᾶς ὑπενθυμίζει καὶ μᾶς καλεῖ, Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς, νὰ συνεχίσουμε τὴν *συνοδοιοπορία* μας μὲ βαθύτερη *ἀλληλοκατανόησι καὶ ἀλληλεγγύη*, ὥστε ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητά μας νὰ εἶναι ὄλο καὶ περισσότερο καλύτερα ὠργανωμένη στὴν βάσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἀγάπης καὶ Εὐγνωμοσύνης.

Στὰ εἰκοσιπέντε περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὄλοι ἔχουν προσφέρει στὸ Ἔργο Της καὶ εἶναι ἄξιοι τῆς Ἀγάπης μας· ὄλοι ἔχουν μοχθήσει γιὰ τὴν Μαρτυρία Της καὶ εἶναι ἄξιοι τῆς *Εὐγνωμοσύνης* μας, παρόντες καὶ ἀπόντες.

Ἡ συμμετοχὴ ὄλων τῶν πνευματικῶν τέκνων τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας στὸ Συνοδικὸ Ἔργο μας ἀναδεικνύει τὴν *οὐσιαστικὴ καὶ εὐρεῖα ἐν Χριστῷ Συνοδικότητα* τῆς Ἐκκλησίας μας, βάσει τῆς Ὁποίας λειτουργοῦμε ἅπαντες ἀρμονικῶς καὶ ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ, ὀδηγοῦμενοι βαθμιαίως στὴν ἐξοδό μας ἀπὸ τὸ «ἐγὼ» καὶ τὴν συνάντησί μας στὸ «ἐμεῖς».

* * *

Καλούμεθα, ἀπόψε καὶ στὸ μέλλον, νὰ ἐμβαθύνουμε θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, στὴν σωτήρια ἀλήθεια, ὅτι ὡς Μέλη ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ, ἐνὸς Σώματος, ἔχουμε ἅπαντες ὄχι μόνο εὐλαβεῖς καὶ νόμιμες *ἀπαιτήσεις*, ἀλλὰ καὶ *ὑποχρεώσεις*, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν *αὐταπάρνησι καὶ θυσιαστικὴ διάθεσι*.

Ἐφ' ὅσον εἴμεθα τίμια Μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ μας, εὐρισκόμεθα σὲ μία *ἀλληλεξάρτησι*, ἔχουμε ἀνάγκη ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, συμπληρώνουμε ἐκκλησιαστικά, λειτουργικὰ καὶ μυστηριακὰ ὁ ἓνας τὸν

ἄλλο, διὰ μέσου τῶν Χαρισμάτων, τῶν Διακονιῶν καὶ τῶν Λειτουργημάτων, τὰ ὁποῖα μᾶς δίδει, ἐνεργεῖ καὶ διαιρεῖ ὁ Κύριός μας κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς πίστεώς μας, «καθὼς βούλεται».

Ῥοὐὰ τὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, *διακονοῦμε τὸ Ἔργο τοῦ Θεοῦ, ὄχι τὸ ἔργο τὸ ἰδικό μας*. ἐπομένως, ἀπαιτεῖται φόβος Θεοῦ καὶ ἀλληλοσεβασμὸς καὶ ἐπίγνωσι τῶν ὁρίων τῆς Διακονίας μας, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀσκηθῶνται πάντοτε μετὰ τὴν εὐλογία καὶ τὴν ἐποπτεία τῶν Ποιμένων, διότι - ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος:

«ὁ λάθρα Ἐπισκόπου τι πράσσω, τῷ διαβόλῳ λατρεύει»
ὁποῖος κάνει λαθραῖα ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο κάτι, λατρεύει τὸν διάβολο (PG τ. 5, στλ. 716Α).

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραβλέπεται, νὰ μὴν ἐνημερώνεται καὶ ἐν τέλει νὰ περιφρονῆται ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ἐν γένει οἱ Ποιμένες, διότι - κατὰ τὸν ἴδιο Ἅγιο, «χωρὶς τούτων, Ἐκκλησία οὐ καλεῖται»:

«Ὅμοιως πάντες ἐντρεπέσθωσαν τοὺς Διακόνους ὡς Ἰησοῦν Χριστόν· ὡς καὶ τὸν Ἐπίσκοπον, τοῦ Πατρὸς τῶν ὄλων τύπον ὑπάρχοντα· τοὺς δὲ Πρεσβυτέρους ὡς Συνέδριον Θεοῦ καὶ ὡς *Σύνδεσμον Ἀποστόλων*» (PG τ. 5, στλ. 677Α καὶ 780Α, πρβλ.).

* * *

Ἡ Σύναξις μας ἀπόψε ἔχει ὡς ἰδιαίτερο σκοπὸ νὰ συμπήξῃ - νὰ ἰδρῦσῃ ἕναν «Σύνδεσμο», ἕναν «Ἐκκλησιαστικὸ Σύνδεσμο», ὁ ὁποῖος θὰ ἀποτελεῖται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ Λαϊκὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποφασισμένα μετὰ σταθερότητα καὶ συνέπεια νὰ λειτουργήσουν μετὰ *Ἐλευθερία καὶ Ἀγάπη* τὰ χαρίσματά τους, ἐν συνεργασία πάντοτε μετὰ τὸν Πνευματικὸν Πατέρα, τὸν Ἐπίσκοπό τους.

Ῥοὐὰ «Σύνδεσμος», ὁ ὁποῖος δυνάμει περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ Λαϊκὰ Μέλη τῆς Κοινότητός μας, θὰ δεσμευθῆ σὲ ἕνα *πολυμερὲς Ἔργο* μετὰ θυσιαστικὴ διάθεσι καὶ βάσει ἐνὸς *Προγράμματος*, τὸ ὁποῖο θὰ ἀνανεώνεται σὲ τακτικὰς Συνάξεις, ὥστε νὰ ἀποτρέπεται ἡ *χαλάρωσις*, ἢ *νοσηρὰ ἐσωστρέφεια* καὶ ὁ *ἀτομοκεντρισμὸς*.

Ῥοὐὰ *Καθένας μας εἶναι Ὑπεύθυνος γιὰ τὸ Ῥολοῦ καὶ γιὰ τὸ Ῥοὐὰ*: πρέπει νὰ ἐξορκίζουμε συνεχῶς τὸν *Ἀυτοδικαιωτισμὸν*, τὴν φοβερὴ καὶ διχαστικὴ αὐτὴ ἀσθένεια.

Ἄπαιτεῖται *ἐφαρμοσμένη ἀλληλεγγύη*, ἢ ὁποῖα σὲ συλλογικὸ ἐπίπεδο πρέπει νὰ τίθεται ὑπὸ τὴν *ἐγκρισί καὶ εὐλογία*, ἀλλὰ καὶ τὸν *συντονισμὸν* τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῶν Ποιμένων.

Οί σχέσεις Ἐπισκόπου καὶ Λαϊκῶν σὲ καμμία ἀπολύτως περίπτωσι δὲν νοοῦνται ὡς σχέσεις *Προϊσταμένου καὶ ὑφισταμένου, Ἐργοδότη καὶ ὑπαλλήλου*, ἀλλὰ εἶναι καθαρῶς σχέσεις πνευματικῆς-ἐκκλησιαστικῆς *Πατρὸς πρὸς Τέκνα* (σχέσις Πατρικὴ) ἢ *Μητρὸς πρὸς Τέκνα* (σχέσις Μητρικὴ), «εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν» (Ἐφεσ. ε' 22), ἐφ' ὅσον στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου-Ποιμένου ἀλληλοπεριχωροῦνται ἡ *Πατρότης* καὶ ἡ *Μητρότης*.

* * *

Μὲ τις *Εἰσαγωγικὴ Σκέψις* αὐτές, δίδω τὸν λόγο πλέον στὴν Ἀγάπη Σας, ὥστε νὰ συνεισφέρει ἕκαστος μὲ τις προτάσεις του τὸ κατὰ δύναμιν στὴν πραγμάτωσι τοῦ *Ὁράματός* μας, στὴν ἰδρυσι ἐνὸς «Συνδέσμου», ὁ Ὅποιος θὰ ἀποτελῇ τὴν *σπονδυλικὴν στήλην* ἐνὸς πολυμεροῦς ἐκκλησιαστικοῦ Ἔργου, πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Στὴν συζήτησι πού θὰ ἐπακολουθήσῃ θὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία λόγου καὶ χρόνου, ὥστε νὰ ἀκουσθοῦν ἀπόψεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ προέλθῃ μία σύνθεσις γόνιμος καὶ οἰκοδομητικὴ.

Σᾶς εὐχαριστῶ! Ἔχετε τὸν λόγο.

† Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

13.11.2011 ἐκ.ἡμ.

† Μνήμη Ἱεροῦ Χρυσοστόμου